

Վահան Տերյան

Կա խորհրդավոր մի հրրապուրանք

Կա խորհրդավոր մի հրրապուրանք
Քո շարժումների անխոս գրույցում,
Ինչ-որ օձային ինքնահիացում
Եվ դեպի հողը ինչ-որ քամահրանք:
Մի այլ երկրային երաժրշտության
Ելևէջների պչրանքն են հիշում,
Քո շարժումները աղոթք են շարժում,
Քո շարժումները և՛ կան, և՛ չըկան...
Երկրում են սնված, բայց ոչ երկրային
Արբեցումներ են նոքա խոստանում,
Մի այլ տանջանքի եղեն են տանում,
Մատնելով հոգիս շարքերի խաղին...

1904